

Alma Jeftić

P(r)opis u statističkom bunaru

I tako... Prolazi i ta euforija. Popisali smo se, ili ćemo tek, zavisi kako kod koga... I to sve: od vodovoda do kanalizacije, prevoznog sredstva, primanja od prošle godine, nacionalne i etničke pripadnosti, stručne spreme, itd., itd. Ne znam samo šta je još ostalo. Zapravo znam, ali ne vidim razlog zbog kojeg bih to pominjala sada.

Uglavnom, popis... I zašto sada toliko uzbune oko svega toga? Kako se izjasniti, šta prekrižiti, šta dopisati, šta upisati... Tamo negdje nekom je to jako bitno. Ustvari, nije bitan taj pojedinac, mali čovjek koji će reći ono što mu se kaže, bitna je konačna slika. A taj isti pojedinac, pri svemu tome, uopće ne razmišlja da će istog tog trenutka biti zaboravljen kao što je i nestao u statistici. Progutala ga statistika. Ali nema veze, bitno je da je on/ona postupio/postupila prema naređenju. Nije bitno što se ono ne smatra naređenjem nego dobronamjernim upozorenjem. I nije bitno što je ispiranje mozga na djelu. Ne, ništa više nije bitno...

Pitanje je: šta slijedi? Šta će proizaći iz svih tih statistika možda je i manje bitno, ali način na koji će se tumačiti (ili još bolje, na koji se neće tumačiti) daleko je važniji. Sama situacija priziva politologe, sociologe, psihologe i ostale „inžinjere“ društvene tehnologije da se odazovu i opišu, dočaraju, predoče, izmjere, brojkama i slovima iskažu gdje se nalazimo sada i koliko je to udaljeno od nečeg. Šta je to nešto, niko ni ne pominje. A i zašto bi, jer jednom otkriti sve što se treba učiniti nekako briše sa scene sve filozofe društvenog uma.

Ali ni to nije pitanje ove rubrike. Pitanje je sljedeće: Koliko je potrebno da onaj pojedinac sa početka rubrike shvati da je samo kap u statističkom bunaru? I koliko će još godina proći prije nego što uoči da umire od žeđi pored tog istog bunara u kojem se utopio? Neko će reći da su to trivijalna pitanja, neko da su isuviše poetska, a neko da su u potpunosti nepotrebna. Ali bez obzira na to, ona će negdje ostati. I bit će još jedna kap, ali ipak drugačija. Jer su ona ipak došla od sebe i po sebi, ne predstavljajući pri tome neku drugu datost i društvenu tehnologiju. Ona su tu da razjasne toj maloj kapljici da samo svojom voljom i umom može doprinijeti.

Jedna mala kaplja se odvojila i pala u statistički bunar. Ali ona pri tome nije nestala, nego je ostavila samo svoju boju i trag. Mali za sada, ali jedinstven. Ipak se ovdje radi samo o popisu, a ne p(r)opisu. I zbog toga i ova rubrika ima čudan kraj. Nep(r)opisno čudan. I poseban. Bar za sada.